

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Věrou Šimůnkovou ve věci
žalobce: M. H., bytem X, zastoupen Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem
Na Zlatnici 301/2, Praha 4, proti **žalovanému Generálnímu ředitelství cel**, se sídlem
Budějovická 7, Praha 4, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 2. 2016, č. j. 1016-
4/2016-900000-304.7, sp. zn. 76809/2015-610000-12,

t a k t o:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

Žalobce se žalobou doručenou Krajskému soudu v Praze (dále jen „soud“) dne 26. 4. 2016 domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo dle § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řáde, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) pro opožděnost zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Celního úřadu pro Středočeský kraj (dále jen „celní úřad“) ze dne 20. 10. 2015, č. j. 76809-23/2015-610000-12, (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), jímž byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle ustanovení § 42a odst. 2 písm. a) zákona č. 17/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pozemních komunikacích“), kterého se dopustil z vědomé nedbalosti tím, že dne 30. 3. 2015 v 15:20 hod jako řidič užil zpoplatněnou pozemní komunikaci - rychlostní silnici R10B, exit Bezděčín, motorovým vozidlem značky Š., registrační značky x, aniž by byl uhrazen časový poplatek, za což mu byla uložena pokuta

ve výši 3.000 Kč a povinnost nahradit náklady řízení spojené s projednáváním přestupku ve výši 1.000 Kč.

Žalobce v žalobě popsal průběh správního řízení. Dne 16. 11. 2015 zaslal prostřednictvím e-mailu bez zaručeného elektronického podpisu odvolání proti meritornímu rozhodnutí celního úřadu. Dne 23. 11. 2015 žalobce toto podání prostřednictvím provozovatele poštovní služby doplnil. Podání ze dne 23. 11. 2015 trpělo vadou, neboť na něm chyběl podpis podatele. Proto celní úřad vyzval žalobce, aby vadu odstranil, a to usnesením ze dne 8. 12. 2015, přičemž k odstranění vad podání (doplnění podpisu na potvrzení odvolání) stanovil lhůtu 5 dnů. Žalobce vadu odstranil podáním učiněným prostřednictvím e-mailu se zaručeným elektronickým podpisem dne 28. 12. 2015. Žalovaný však včasné a potvrzené odvolání vyhodnotil jako neexistující podání, neboť dle něj nebylo do 5 dnů potvrzeno. Podání zaslané prostřednictvím České pošty, s. p., podané k přepravě dne 23. 11. 2015 považoval za první opožděné odvolání bez podpisu podatele, který nebyl ve stanovené lhůtě doplněn. Žalovaný proto usnesením ze dne 28. 12. 2015 zastavil řízení o tomto odvolání. Podání ze dne 28. 12. 2015, kterým žalobce odstranil vadu podání, celní úřad nesprávně vyhodnotil jako samostatné podání – opožděné odvolání. Žalovaný tak zaujal mylný názor, že žalobce učinil tři samostatná podání, když na jedno pohlížel jako na neexistující a ohledně zbylých dvou vedl odvolací řízení.

Žalobce se domnívá, že usnesení o zastavení řízení měl vydat žalovaný jakožto odvolací správní orgán, nikoli celní úřad jakožto správní orgán prvního stupně. Usnesení o zastavení řízení bylo vydáno dle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu. Toto ustanovení se však použije na řízení o žádosti. Řízení vedené z moci úřední lze zastavit dle § 66 odst. 2 správního řádu, ale ani jeden z důvodů uvedených v tomto ustanovení nenastal. Ani dle ustanovení § 88 odst. 2 správního řádu nelze vydat usnesení o zastavení řízení dle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu.

Lhůta, která byla stanovena k odstranění vad odvolání, není lhůtou zákonnou, se kterou se spojuje zánik práva. Jde však o lhůtu pořádkovou. Usnesení ze dne 28. 12. 2015 nabylo právní moci dne 11. 2. 2016, k doplnění podpisu došlo dne 28. 12. 2015. Jde o obdobnou situaci jako v případě zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), když soud vyzývá žalobce k doplnění podpisu na žalobě a poskytuje k tomu tzv. soudcovskou lhůtu. Stejná situace je v případě placení soudního poplatku. I kdyby žalobce vadu podání ve stanovené lhůtě neodstranil, měl správní orgán prvního stupně předložit věc dle § 88 odst. 1 správního řádu nadřízenému správnímu orgánu. Žalovaný, který usnesení o zastavení řízení potvrdil, nemá pravomoc „zkonvalidovat“ nezákonné rozhodnutí.

Podání učiněné dne 16. 11. 2015 žalobce potvrdil podáním učiněným dne 23. 11. 2015, neboť zmocněnec podal poštovní zásilku České poště, s. p. již dne 23. 11. 2015, nikoli až dne 24. 11. 2015, jak tvrdí žalovaný. Jako důkaz přiložil žalobce k žalobě podací lístek této poštovní zásilky a navrhl, aby soud při jednání provedl důkaz jeho čtením.

Rozhodnutí žalovaného má žalobce za nezákonné, nebyly splněny podmínky pro zamítnutí odvolání pro opožděnost. Odvolání bylo včasné, neboť podání blanketního odvolání ze dne 16. 11. 2015 bylo včas potvrzeno, když žalobce podání potvrdil doporučeným dopisem dne 23. 11. 2015, nikoliv dne 24. 11. 2015. Vada podání učiněného dne 23. 11. 2015 byla během řízení odstraněna, neboť k doplnění podpisu došlo dříve, než žalovaný řízení rozhodnutím zastavil.

Z „*právní opatrnosti*“ napadl žalobce též rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 2. 2016, č. j. 1016-3/2016-900000-304.7, kterým bylo zamítnuto odvolání proti usnesení celního úřadu

ze dne 28. 12. 2015, č. j. 76809-27/2015-610000-12, kterým bylo zastaveno řízení dle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu.

Žalovaný navrhl žalobu zamítnout, odkázal na odůvodnění svého rozhodnutí. Podání ze dne 16. 11. 2015 nebylo potvrzeno ve lhůtě 5 dnů, proto podání učiněné dne 24. 11. 2015 je zcela samostatné, což vyplývá i z obálky a výpisu track&trace. Po výzvě celního úřadu ze dne 8. 12. 2015 k doplnění podpisu na odvolání ve lhůtě 5 dnů vydal tento úřad usnesení o zastavení řízení, které bylo dodáno do datové schránky zástupce žalobce dne 28. 12. 2015 v 14:32 hodin. Až poté, dne 28. 12. 2015 v 15:37 hodin poslal žalobce perfektní odvolání proti prvoinstančnímu rozhodnutí, čímž zahájil nové odvolací řízení. Toto druhé odvolání je však opožděné. Odvolání je považováno za žádost sui generis, na toto řízení o žádosti prostřednictvím § 88 a § 93 správního řádu plně dopadá i úprava § 66 odst. 1 správního řádu. Ustanovení § 88 odst. 2 správního řádu sice výslovně neodkazuje na § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu, ale zastavit řízení dle tohoto ustanovení je (s odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 6. 2015, č. j. 9 As 63/2015, a odbornou literaturu: Vedral J., Správní řád – komentář, Bova Polygon, 2012) dle žalovaného přesto možné. Žalobcův názor o možnosti odstranění vady podpisu až do právní moci usnesení o zastavení řízení je mylný, např. dle § 112 a § 113 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů v případě vadného odvolání prvoinstanční správce daně vyzve k odstranění vady odvolání a při neodstranění vady ve lhůtě ani do vydání rozhodnutí o zastavení řízení rozhodnutím odvolací řízení zastaví, přičemž proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání. V tomto odvolacím řízení se zkoumá pouze splnění podmínek k zastavení řízení v době vydání rozhodnutí o zastavení řízení a doplnění odvolání po vydání rozhodnutí o zastavení řízení je irelevantní. Podací lístek svědčí o podání nějaké zásilky dne 23. 11. 2015, ale dle výpisu track&trace je patrné, že záilka byla podána až dne 24. 11. 2015. Datum podání potvrzení podání ze dne 16. 11. 2015 je však nerozhodné, žalobcem navržené dokazování je tak zcela irelevantní. I pokud by se listinné podání podané dne 24. 11. 2015 (či 23. 11. 2015) spojilo ve lhůtě 5 dnů s nepodepsaným podáním ze dne 16. 11. 2015, na průběhu řízení by se nic nezměnilo. Jediným následkem by bylo včasné, ale vadné odvolání s chybějícím podpisem, u nějž by musela následovat výzva k doplnění podpisu (která stejně zaslána byla). K doplnění však nedošlo, a proto bylo vydáno usnesení o zastavení řízení.

Soud z předloženého správního spisu zjistil následující pro věc relevantní skutečnosti:

Celním úřadem pro Liberecký kraj bylo zjištěno, že žalobce užil dne 30. 3. 2015 zpoplatněnou komunikaci R 10 – Mladá Boleslav - Bezděčín, aniž by zakoupil a vylepil dálniční kupón. Na místě žalobce odmítl zaplatit blokovou pokutu a požádal o postoupení do správního řízení.

Žalobci byl doručen příkaz celního úřadu, kterým byl uznán vinným ze spáchání přestupku a byla mu uložena pokuta a povinnost nahradit náklady řízení. Proti příkazu podal žalobce včas odpor.

K nařízenému ústnímu jednání dne 1. 7. 2015 se žalobce nedostavil, téhož dne poslal jeho zástupce e-mail s omluvou neúčasti a námitkami. Z ústního jednání nařízeného na den 25. 8. 2015 se zástupce žalobce předem omluvil z důvodu v předstihu zaplacené dovolené na Šumavě. Při ústním jednání dne 22. 9. 2015, ke kterému se zástupce žalobce bez omluvy nedostavil, dva zakročující celníci vypověděli detaily zásahu na místě.

Rozhodnutím celního úřadu ze dne 20. 10. 2015 byl žalobcem shledán vinným ze spáchání přestupku.

Dne 16. 11. 2015 bylo doručeno prostřednictvím e-mailu bez uznávaného elektronického podpisu celnímu úřadu blanketní odvolání.

Celnímu úřadu byla doručena dne 27. 11. 2015 písemně zásilka obsahující blanketní odvolání. Ve spise je založena k této písemnosti obálka s podacím razítkem pošty v Českých Budějovicích, datem podání 24. 11. 2015 a číslem podání x. Celní úřad si vyhotovil a založil do spisu výpis z aplikace „Sledování zásilek“ dostupné na internetové stránce www.postaonline.cz k zásilce x, ze kterého vyplývá, že tato zásilka byla podána dne 24. 11. 2015 na místě „Postservis České Budějovice“.

Celní úřad usnesením ze dne 8. 12. 2015 vyzval dle § 37 odst. 5 správního řádu zástupce žalobce k doplnění podpisu na odvolání a určil mu k tomu dle § 39 odst. 1 správního řádu lhůtu 5 dnů. Zároveň ho poučil, že v případě neodstranění vady odvolání bude řízení dle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu zastaveno. Usnesení bylo zástupci žalobce doručeno dne 9. 12. 2015.

Celní úřad usnesením ze dne 28. 12. 2015 dle § 66 odst. 1 písm. c) a § 93 odst. 1 správního řádu zastavil řízení na základě podání odvolání proti meritornímu rozhodnutí. Toto usnesení bylo dodáno do datové schránky zástupce žalobce dne 28. 12. 2015 v 14:32:06 hodin a doručeno bylo dne 30. 12. 2015 v 15:07:28 hodin.

Celnímu úřadu bylo doručeno dne 28. 12. 2015 v 15:38 v elektronické podobě prostřednictvím e-mailu blanketní odvolání podepsané uznávaným elektronickým podpisem zástupce žalobce.

Celnímu úřadu bylo dne 4. 1. 2016 doručeno v elektronické podobě mailem odvolání proti usnesení o zastavení řízení podepsané uznávaným elektronickým podpisem zástupce žalobce, ve kterém bylo namítnuto, že zastavit řízení může odvolací správní orgán, nikoli prvostupňový správní orgán.

Žalovaný rozhodnutím ze dne 1. 2. 2016 odvolání proti usnesení celního úřadu ze dne 28. 12. 2015 o zastavení řízení dle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu dle § 90 odst. 5 tohoto zákona zamítl a usnesení potvrdil. Toto rozhodnutí bylo doručeno zástupci žalobce dne 11. 2. 2016.

Žalovaný rozhodnutím ze dne 24. 2. 2016 odvolání proti rozhodnutí celního úřadu ze dne 20. 10. 2015 dle § 92 odst. 1 správního řádu zamítl pro opožděnost. Toto rozhodnutí bylo doručeno zástupci žalobce dne 26. 2. 2016. Žaloba byla doručena soudu dne 26. 4. 2016. Lze tak konstatovat, že žaloba je včasná [srov. ustanovení § 72 odst. 1 s. ř. s.].

Žalovaný na výzvu soudu v poskytnuté lhůtě nesdělil, zda souhlasí, aby ve věci bylo rozhodnuto bez nařízení jednání, proto lze s poukazem na § 51 odst. 1 s. ř. s. mít za to, že s tímto postupem souhlasí. Žalobce již v žalobě uvedl, že trvá na provedení důkazu přečtením podacího lístku. Soud však, jak je níže uvedeno, dospěl k závěru, že provedení tohoto důkazu je nadbytečné, proto přistoupil k rozhodnutí věci bez nařízení jednání.

Soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů a vycházel při tom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 s. ř. s.). Soud nezjistil vady, ke kterým by musel přihlédnout i bez návrhu, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Mezi žalobcem a žalovaným jsou sporné tři otázky, a to den, kdy došlo k podání k přepravě potvrzení vadného podání, tj. zda 23. 11. 2015, nebo 24. 11. 2015. Další spor spočívá v tom, zda usnesení o zastavení odvolacího řízení dle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu může vydat prvostupňový správní orgán. Poslední otázka se vztahuje k povaze lhůty k odstranění vad odvolání, tedy zda jde o lhůtu pořádkovou, nebo lhůtu zákonnou a následně zda je možné vadu odstranit i po uplynutí této lhůty a to před pravomocným zastavením řízení.

V první námitce soud přisvědčuje žalobci. Z úřední činnosti je soudu známa zástupcem žalobce užívaná procesní taktika, kdy využívá možnosti podání České pošty, s. p. v elektronické podobě a využívá službu DopisOnline (Postservis). Soud konstatuje, že tuto službu poskytuje pobočka pošty v Českých Budějovicích. Na podacím lístku přiloženém k žalobě je uvedeno datum podání dne 23. 11. 2015, podací pošta v Českých Budějovicích, podací číslo shodné s podacím číslem uvedeným na obálce doručené celnímu úřadu.

Soud tak má za to, že v posuzovaném případě bylo odvolání posláno elektronicky České poště, s. p. již dne 23. 11. 2015 a k jeho zpracování došlo až dne 24. 11. 2015. V souladu s judikaturou správních soudů (např. rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 14. 7. 2016, č. j. 60 A 4/2016 - 109, rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 24. 10. 2016, č. j. 17 A 12/2016 - 56, a rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 22. 9. 2016, č. j. 18 A 2/2016 - 38) je nutno za den podání považovat v takovémto případě den poslání dokumentu v elektronické podobě České poště, s. p., tj. pondělí 23. 11. 2015. Je tak nutno konstatovat, že blanketní odvolání bez elektronického podpisu doručené celnímu úřadu v pondělí 16. 11. 2015 bylo v důsledku aplikace ustanovení § 40 odst. 1 písm. d) správního řádu v souladu s § 37 odst. 4 tohoto zákona potvrzeno včas. Ostatně sám celní úřad si mohl povšimnout toho, že na jím vytištěném výpisu „Sledování zásilky“ je uvedeno „Postservis České Budějovice“ a měl tak možnost získat povědomost o detailech způsobu doručování předmětné zásilky.

Soud však musí konstatovat, že ač celní úřad posoudil podání doručené mu dne 27. 11. 2015 jako podání „nové“, nikoli jako potvrzení podání bez elektronického podpisu ze dne 16. 11. 2015, nemá to na jeho následující postup vliv. Z tohoto důvodu má soud za zcela zbytečné dokazování při jednání čtením výše uvedeného podacího lístku. Pro posouzení důvodnosti žaloby je skutečnost, kdy došlo k podání k přepravě potvrzení vadného podání, tj. zda 23. 11. 2015, nebo 24. 11. 2015, totiž zcela irelevantní. Podání odeslané z podací pošty v Českých Budějovicích a doručené celnímu úřadu dne 27. 11. 2015 neobsahovalo podpis, proto celní úřad usnesením vyzval zástupce žalobce dle § 37 odst. 3 správního řádu k doplnění podpisu na odvolání a dle § 39 odst. 1 správního řádu mu k tomu určil lhůtu 5 dnů ode dne doručení tohoto usnesení. Toto usnesení bylo doručeno zástupci žalobce dne 9. 12. 2015.

Soud považuje za nutné upozornit na to, že lhůta k odstranění vady odvolání byla stanovena usnesením dle § 39 odst. 1 správního řádu, nikoli pouze přípisem - prostou výzvou dle § 37 odst. 3 správního řádu. Otázku, jakou má mít výzva k odstranění vad podání formu, judikatura již řešila a dovodila např. v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 11. 2016, č. j. 5 Azs 115/2016 - 34, že „§ 39 správního řádu zmocňuje správní orgán k určení lhůty k provedení úkonu ve správním řízení obecně tam, kde vyvstane potřeba poskytnout účastníkovi lhůtu a ta přímo nevyplývá ze zákona. Oproti tomu § 45 odst. 2 správního řádu zmocňuje správní orgán ke stanovení lhůty pouze v řízení o žádosti tehdy, když zde vyvstane potřeba odstranění vad žádosti. Správní orgán poté k odstranění vad žadateli pouze poskytne (nikoliv závazně určí) přiměřenou lhůtu. Vzhledem k tomu, že § 45 odst. 2 správního řádu formu této výzvy nijak nepředepisuje a podle § 76 odst. 1 správního řádu platí, že správní orgán rozhoduje usnesením jen v případech stanovených zákonem, je zřejmé, že poskytnutí lhůty (resp. vydání výzvy k odstranění vad žádosti) není nezbytné učinit formou usnesení. Přípisem navíc správní orgán lhůtu k odstranění vad žádosti neurčuje závazně, ale pouze poskytuje žadateli přiměřenou lhůtu, což v konečném důsledku znamená, že vadu žádosti může odstranit i po lhůtě mu určené správním orgánem. Pokud by taková lhůta byla stanovena usnesením a žadatel by v rámci této lhůty neprovedl úkon, k němuž byl vyzván, musel by žádat o prominutí zmeškání lhůty dle § 41 správního řádu.“.

Není tedy chybou, pokud správní orgán určí k provedení úkonu dle § 37 odst. 3 správního řádu vyšší formu výzvy tím, že mu k tomu stanoví lhůtu usnesením dle § 39 odst. 1 správního

řádu, nikoli pouhým přípisem - výzvou, srov. např. rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové, pobočka v Pardubicích ze dne 14. 2. 2008, č. j. 54 Ca 1/2008-30, publikovaný ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu pod číslem 1578/2008).

Zásadní rozdíl formy stanovení lhůty spočívá v důsledcích jejího marného uplynutí. Odstranění vady po uplynutí lhůty stanovené přípisem - výzvou dle § 37 odst. 3 správního řádu je možné. V případě lhůty stanovené dle § 39 odst. 1 správního řádu tomu tak není. Lhůta stanovená podle § 39 správního řádu je pro účastníka řízení závazná, ale lze ji na žádost dle § 39 odst. 2 správního řádu prodloužit. Pokud by v takto závazně stanovené lhůtě nestihl účastník řízení daný úkon učinit, může požádat o prominutí jejího zmeškání (§ 41 správního řádu), jinak marně uplyne (srov. rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 15. 6. 2016, č. j. 9 A 159/2013 - 54). Účastník řízení může také podat proti takovému usnesení odvolání.

Vzhledem k tomu, že celní úřad stanovil lhůtu pro doplnění podpisu usnesením dle § 39 odst. 1 správního řádu a zástupce žalobce v uvedené lhůtě podpis nedoplnil, lze konstatovat, že lhůta k odstranění vady podání marně uplynula. Zástupce žalobce mohl požádat o prodloužení lhůty, po jejím uplynutí mohl požádat o prominutí zmeškání úkonu, popř. mohl proti usnesení o určení lhůty podat odvolání. Ani k jednomu z těchto kroků však zástupce žalobce nepřistoupil.

Nelze tak než konstatovat, že odvolání s uznávaným elektronickým podpisem doručené celnímu úřadu dne 28. 12. 2015 je „nové – samostatné“ podání. S ohledem na marné uplynutí lhůty k podání odvolání bylo žalovaným odvolání ze dne 28. 12. 2015 zcela správně pro opožděnost zamítnuto žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 24. 2. 2016.

Žalobce na první straně žaloby napadl pouze rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 2. 2016 a z *právní opatrnosti* také na straně 6 žaloby rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 2. 2016. Petit uvedený na konci žaloby formuloval v jednotném čísle (*napadené rozhodnutí*), mínil tedy v relaci k tomu, jak je obvyklé ve struktuře žaloby, rozhodnutí napadené na první straně žaloby. Soud k tomu poznamenává, že nelze také neodhlédnout od marného uplynutí lhůty k podání žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 2. 2016, která uplynula již dne 11. 4. 2016, když žaloba byla podána až dne 26. 4. 2016, v důsledku čehož by musela být taková žaloba odmítnuta pro opožděnost dle § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s.

Pro posouzení důvodnosti žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 2. 2016 je zcela irelevantní otázka (která byla předmětem rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 2. 2016), zda usnesení o zastavení odvolacího řízení dle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu může vydat prvostupňový správní orgán. Soud pro úplnost konstatuje, že v této námitce přisvědčuje žalovanému (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2013, č. j. 8 As 105/2012 - 40, dle kterého: „*Pokud účastník správního řízení neodstraní vady odvolání ve stanovené lhůtě, správní orgán zastaví řízení o odvolání podle § 66 odst. 1 písm. c) ve spojení s § 93 odst. 1 správního řádu z roku 2004.*“).

Soud neshledal v napadeném rozhodnutí vady, ke kterým by musel přihlédnout i bez návrhu. Vzhledem k výše uvedenému soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji dle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce v řízení úspěšný nebyl, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, který naproti tomu byl plně úspěšný, žádné náklady nad rámec plnění jeho běžných úkolů nevznikly. Proto soud rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladu řízení.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Bude-li soudní poplatek zaplacen dříve než usnesení nabude právní moci, soud toto usnesení zruší (§ 9 odst. 7 zákona o soudních poplatcích).

V Praze dne 31. března 2017

JUDr. Věra Šimůnková, v. r.
samosoudkyně

Za správnost:
Božena Kouřimová

Rozsudek byl vyhlášen dne 31. 3. 2017 [§ 49 odst. 11 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní].